O rafinată formă de exercitare a leadershipului

On Februarie 17, 2020

Dimensiunea titanică a artei este miracolul compoziției vizuale redată printr-o trăire intensă proiectată într-un stil personal de creație.

Mi-a plăcut videoclipul piesei "A kind of magic", a lui Freddie Mercury. Nu este vorba despre elementul solid și fascinant al fanteziei umane, sau despre modul în care sunetele se aranjează în așa fel încât ideea muzicală să sune asemenea unui triumf al științei asupra obscurantismului, având o tentă de ficțiune integrată într-o poveste aparte. Este vorba despre predispoziția umană spre credința în supranatural.

Dacă tot m-am transpus în acest univers paralel, nelimitat, splendid, plin de substanță, îmi revine sarcina să încarc reprezentarea vizuală a corelațiilor multiple din videoclip, în afara Sferei Vitale Înțelesului Comun, cu parametrii unei singure idei: *"Tot ceea ce se înfățișează privirii unui talent neobișnuit se dezvăluie ca într-o magie."*

Un creator de geniu este un spirit artistic definit prin natura relațiilor sale cu divinitatea. Ştiu, și sunt sigur de acest lucru, că nimic nu mi se poate potrivi mai mult în subtila trecere de la realitate la viziune, într-un spațiu al transformărilor de substanță, decât bucuria victoriei asupra haosului și a morții. Freddy Mercurry trăiește în mine, acum și pentru totdeauna, în împărăția perfecțiunii unde nimic nu este lăsat la voia întâmplării, pentru că magia lui este apropiată de punctul de propulsie a spiritului meu artistic spre înaltele culmi ale Creației.

Mai cred că acest "Magic" își capătă semnificația definitivă în puterea artei de a îmbina corect știința, talentul și tehnologia, în sensul larg al dependenței de visare și experimentare, adică în sensul de investigație metafizică specifică creațiilor controversate, prin faptul că totul are două posibile interpretări. Una la vedere, cealaltă ascunsă. Viziunea și sentimentul. Prima fiind adăpostită de un frac negru, asortat cu ambianța scenică modernă, cealaltă sesizabilă numai prin intermediul unui stimul suficient de puternic: dorința de a fi altcineva.

Magia în artă este exprimarea unei dorințe arzătoare, conștientizată ca fiind acțiunea de schimbare a realității într-o poziție de putere ilustrată ca formă inedită de expresie.

Omul își dorește să fie altcineva numai atunci când nu este mulțumit cu ceea ce reprezintă el însuși într-o memorie universală, aspirând la ceva mai înalt decât îi poate furniza prezentul. Sunt convins că "Magia" lui Freddy Mercury are un substrat aparte, ceva sesizabil numai în operele lui Borges, care la un moment dat scria:

"Acum sunt un om între oameni. În starea de veghe sunt profesorul Hermann Soergel, care mânuiește un fișier și redactează nimicuri erudite, dar în zori îmi dau seama, uneori, că cel care visează este altul. Din când în când, destul de rar, mă surprind mărunte și fugare frânturi de amintiri, care, poate, sunt adevărate."

Leadership: Ai găsit un mod de a te construi, de a te umple cu adevăruri, trăind la limita dintre "a pretinde o anumită sensibilitate artistică" și "a găsi un indiciu legat de ceva sesizabil doar în trăire, dar nedefinibil conceptual" ?

Din când în când, revăd videoclipul. Magia are viață, are sensibilitate, are artă, dar este sesizabilă doar pe scenele unde predomină fondul negru. Şi magia aceasta intensă, surprinzătoare, extinsă, parcă mă înconjoară și pe mine, șoptindu-mi un secret arzător, sau

revelându-mi un adevăr greu accesibil minților obișnuite: *"Sunt silită să suport greutățile unei memorii care se îndeletnicește numai cu lucruri interzise, cu acea fragilitate a instantaneului, fiind nevoită să aduc în prim plan amintirea stranie a unei lumi cândva nobilă și înălțătoare, apropiată de secretul metafizicii."*

Linia și culoarea se constituie, în acest caz, ca semne exterioare unei conotații de conștiință estetică, de unde și nevoia de a da un nou sens artei înțelese ca mod de a mă conecta la altă realitate. Este ca și când aș fi găsit o metodă mistică și riguroasă de a trezi o veche memorie, dintr-un timp al preexistenței mele. Ceva mă îndeamnă să caut alte memorii pentru a o șterge pe aceasta, fără să știu că lucrurile pe care le aștept sunt rareori lucrurile pe care le voi întâlni.

Magia este un indiciu legat de ceva sesizabil doar în trăire, dar nedefinibil conceptual.

În măsura în care pictura se pregătește să renunțe la desenul tradițional, axându-se tot mai mult pe tehnica Splash sau pe tehnica pulverizării aerografice, magia nu poate renunța la simbolizarea stării creatorului de a fi înălțat de la Pământ la Cer. Poate că, totuși, magia conține mai multă spiritualitate decât celelalte arte, fiindcă nu își modifică în timp forma de prezentare. Viziunea și idealul ființei iluminate sunt atrase către Dumnezeu de o forță necunoscută ce antrenează după ea și trupul.

Leadership: Identificarea personalității tale cu o altă identitate poate fi înțeleasă ca efort de perfecționare a unui tipar imagistic, capabil să reflecte dogma întrupării omului în splendoarea corpului unic al idealului de a fi "supranatural"?

Am găsit explicația. Este limpede că simbolizarea magiei în artă reclamă o anumită coerență a intermedierii între superstiție, coincidență și realitate. Numaidecât, am început să înțeleg lucrurile care mă înconjoară prin prisma acestei magii care își verifică secretele prin modul în care se inserează alcătuirile de vorbe, de imagini, de acțiuni, și alte fenomene într-o temă unică: "Transpunerea sufletului într-un llimbaj plastic". De unde pornește secretul în legătură cu această știință înaltă, vă puteți da seama numai dacă urmăriți din nou și din nou videoclipul.

Încerc să simt magia, s-o pătrund prin atitudinea omului ridicat la cer, prin dispariția misterioasă a obiectelor pline de semnificație: cheia unui cufăr vechi, inelele din piatră de cuarț incolor sau cărțile simple de joc. Toate lucrurile mă ajută să levitez prin automistificare, prin forța adevărurilor necunoscute. Magia are o energie aparte. N-o poți vedea, n-o poți simți, n-o poți atinge. Dar știi că ea există, știi că are puteri nelimitate.

Magicianul este un Dumnezeu aflat la vedere, dar foarte greu de perceput. Iar Freddy Mercury s-a vrut un asemenea magician, un model de cauzalitate supranatural. Cu ce preț?

Leadership: Trăsăturile de personalitate pe care le oferi privirii celorlalți oameni sunt în armonie cu ideea pe care imaginația lor și-o face despre tine într-un context de trăire dusă la maxim și transformată în magie?

Veți înțelege marele secret, cum să surprindeți esența magiei, numai dacă simțiți fericirea de a fi Freddy Mercury, dar totodată dacă simțiți apăsarea și spaima lui. Excesele de personalitate sunt estompate de aspectele dualității identitare. Magia nu trebuie integrată într-un concept filozofic sau metafizic, ci trebuie trăită la nivelul dorinței arzătoare a individului de a se întregi într-o realitate fragmentată a universurilor, în lipsa iluziei de a se trezi la bucuria simplă a vieții.

Alinierea la Realitatea Divină aparține ființei iluminate care a înțeles vorba de duh: *"Cine vrea să ajungă în împărăția cerurilor, să lase tot și să mă urmeze pe mine."* Pentru un iluminat, magia este un mod de a se retrage din lume, din fața presiunii pe care aceasta o exercită asupra sa, regăsindu-și liniștea, confesându-și grijile prin intermediul naturii relațiilor sale cu divinitatea. Magicianul se ridică de la pământ nu ca să epateze lumea, ci ca să păcălească ochiul obișnuit cu iluzia că "Totul este cum vrea el".

Freddy Mercury este acel destoinic creator condus de spirit care spune: "Sunt peste tot, dar mă puteți înțelege doar acolo unde nu există prezență fizică." Şi astea fiind spuse, deja te păcălește. Ești condus total în altă direcție. Căci nimeni nu sesizează gravitatea cuvintelor sale dintr-o altă piesă plină de magie: *"Inside my heart is breaking. My makeup may be flaking. Another heartache, another failed romance, on and on. But my smile, still, stays on. The show must go on."*

* Notă: Queen - A Kind of Magic

Source: https://neculaifantanaru.com/o-rafinata-forma-de-exercitare-a-leadershipului.html